

ANALOGIJA (1) sb f

G sg analogij(e)j.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Podobieństwo; analogia wiary to jest nowe twierdzenie oparte na zgodności z całokształtem prawd uznanych przez kościół za objawione [analogia, Latine proportio, convenientia – równość, równe wzięcie, zgodzenie Mącz 9a; podobieństwo, przyrównanie Calep; podobieństwo jednej rzeczy z drugą – analogia (vocum) Cn]:

Wyrażenie: »analogija wiary«: á od żadnego człowieka áni od ánioła nowej żadney náuki áni reguły ábo Análogiey wiáry nie [mają] przyimowác. (marg) Pierwzly ípořob náuki ma býć záchowány. (-) WujNT 543.

KK